

Verslag van de prestatie van Ilse Heylen op de World Cup voor vrouwen in Vejlen, Denemarken op zaterdag 28 april 2007

Na haar prachtprestatie op het Europese Kampioenschap van een drietal weken geleden, vertrok Ilse Heylen vrijdag 11. met de Belgische damesploeg naar het Deense Vejlen om er deel te nemen aan de 1^e van een lange reeks kwalificatietoernooien voor de Olympische Spelen van Beijing 2008.

Hoe het er verliep, vragen we aan Ilse zelf:

Ilse, vertel eens over wat er allemaal voor de competitie gebeurt?

Wel, de laatste paar dagen gebruik ik om op mijn competitiegewicht te komen (Ilse vecht in de gewichtsklasse tot 52 kg en haar trainingsgewicht bedraagt 55 kg) en rust ik ook veel van de zware trainingen ter voorbereiding van de competitie. Vrijdag is meestal een reisdag. Deze verliep in dit geval nogal chaotisch. Na een korte vlucht naar de vlieghaven van Billund moesten we nog een uur wachten op een paar andere delegaties, zodat de bus overvol zat en er zelfs een paar mensen moesten rechtstaan tijdens de ongeveer drie kwartier durende rit om naar de sporthal te rijden, waar de accreditatie van de delegaties plaatsvond. Deze verliep zeer traag, we dienden meer dan twee uur te wachten eer we onze accreditaties hadden en we hoorden dat ons hotel 25 kilometer verderop lag...

Weer een transfer met de bus om dan eindelijk een beetje te kunnen rusten voor de zware competitiedag die ons te wachten stond.

's Avonds gaan Wieslaw Blach (nationaal coach) en Olivier Berghmans (mijn man en tevens persoonlijke trainer) naar de lottrekking om te zien hoe mijn tabel eruit zal zien.

Ikzelf wil deze loting enkel vernemen aan het ontbijt de dag van de competitie.

's Morgens is het dan vroeg opstaan want de weging is van 07.00 tot 07.30 uur, gelukkig hebben Wieslaw en Olivier ervoor kunnen zorgen dat de weging doorgaat in het hotel en dat we niet eerst, zoals aanvankelijk gepland, naar de sporthal moeten rijden. Eens de weging OK, ik woog 51,7 kg, bijdrinken, ontbijten en met Olivier de loting doornemen.

Je ziet het, achter de schermen gebeurt er al heel wat voor de judoka's op de mat verschijnen. Het zou een lange dag worden, met een weging om 07.00 uur en een laatste wedstrijd die uiteindelijk om 20.30 uur zou gevochten worden.

Hoe verliepen de wedstrijden precies?

Ik had de vijfde wedstrijd in mijn gewichtsklasse en we waren met 30 deelnemers. Ik diende te starten tegen de Estse Katarina Tsirkina, een onbekende voor mij en ook voor de trainers. Voorzichtig beginnen dus, na een paar voordeeltjes gescoord te hebben, kreeg ik Tsirkina in een wurging, zij diende al snel op te geven, 1^e wedstrijd gewonnen. Gezien ook hier de organisatie allesbehalve feilloos verliep, diende ik een tweetal uur te wachten voor mijn 2^e wedstrijd, tegen de Zwitserse Esther Durtschi. Al snel kon ik scoren en halverwege de wedstrijd kwam er nog een score bij, zodat ik deze wedstrijd zonder in gevaar te komen, rustig kon uitcontroleren. Op naar de 3^e kamp tegen de Poolse Monika Cabaj, bekend van verschillende buitenlandse stages. Ik ken haar manier van judoën en kan ook deze wedstrijd controleren. Ook hier scoor ik twee keer en kwalificeer me zo voor de halve finale tegen de Portugese Telma

Monteiro, jawel, zij die me naar de herkansingen verwees op het Europese Kampioenschap een paar weken geleden.

Na overleg met Wieslaw en Olivier, vat ik de wedstrijd anders aan. Het blijkt een goeie aanpak, ik scoor al in de eerste minuut en de Portugese moet de wedstrijd ondergaan. Jammer genoeg laat ik me in de helft van de kamp toch verrassen, net geen vol punt voor Monteiro, maar toch moeilijk om nog terug te komen, vooral met de actuele kampregels, die spijtig genoeg de defensieve judoka voordeel geven. Uiteindelijk vecht ik de kamp uit, maar verlies ik ze wel, een goeie kamp, maar toch verloren...

Alweer een heel stuk later, moet ik kampen voor de 3^e plaats tegen de Roemeense Ionna-Maria Aluas Dinea, dezelfde kamp als mijn wedstrijd voor het brons op het Europese Kampioenschap. De veer is echter een beetje gebroken en de lange dag eist zijn tol, Dinea werpt me tot twee keer toe, en deze maal wordt zij 3^e.

Ben je tevreden met deze 5^e plaats, na alweer verlies tegen de Portugese Monteiro?

Toch wel, als het al nodig was, heb ik dit weekend nog maar eens bewezen dat ik bij de Europese top behoor en ik heb vooral mezelf bewezen dat ik tegen Monteiro een degelijke kamp kan vechten, en zeker niet kansloos ben tegen haar, want daar leek het tijdens het Europese Kampioenschap wel een beetje op. Na mijn schouderblessure wou ik mezelf bewijzen dat ik het nog kon, met een 3e plaats op het EK en een 5e plaats op dit toernooi waar alle favorieten in mijn gewichtsklasse aanwezig waren, ben ik daar meer dan ooit van overtuigd.

Daarenboven is het pas mijn 2e grote wedstrijd na mijn kwetsuur, het gevoel dat ik nog moet groeien en na één jaar afwezigheid nog meer competitieritme moet opdoen, is zeer sterk aanwezig.

Welk zijn je doelen nog voor dit jaar?

Volgende week is er de Super World Cup van Moskou waar er alweer een pak punten te pakken zijn voor de kwalificatie voor de OS, maar hét hoofddoel ligt in september, op het WK in Rio De Janeiro, waar een medaille en daarmee rechtstreekse kwalificatie voor de OS 2008 mijn betrachting is.

Succes ermee!!